

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Multos contra Deum murmurare, quòd Honor æquè malis ac bonis
detur, vel negetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Hum Deum & hominem) debeatur; tamen alius inferior honor Angelis, & hominibus & ceteris creaturis non negatur, immo debetur, vt infra ostendam. Prout autem maior est in ceteras res bonitas à Deo sanctitasque, aut excellentia deriuata, maioribus dignæ honoribus esse iudicantur. Quemadmodum ergo Christus diuino cultu patriæ à nobis honorandus est, *quia in ipso* Coloss. 2:
inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporali- 9.
ter; vnde vox Angelorum, & animalium, Apoc. 5:
& seniorum fuit: Dignus est Agnus, qui occisus 12.
est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sa-
pientiam, & fortitudinem, & honorem, & glo-
riam, & benedictionem; ita Christi Mater, ob
altissimæ dignitatis suæ excellentiam, hy-
perduliâ; alij autem Sancti duliâ solent ho-
norari. Et mortales quoque in terris, tantò
quique maiore sunt amplioreq; honore di-
gni, quantò maior in illis virtus, vel scien-
tia, vel potestas, vel alterius cuiusque rei
laudabilis excellentia agnoscitur.

Est auro maius pretium; debentur honores
Maiores semper maioribus.

§. III.

Multos contra Deum murmurare, quòd Ho-
nor aequè malis ac bonis detur, vel negetur.

Vt autem ea, quæ de summa honoris præfiositate disputat Chassan. p. 1. catal. confid. 2. non persequar, certè honorem inter res humanas maximum quid esse oportet, cum bonis, in virtutis præmium, quod utique maximum esse conuenit, exhibeatur.

Aristot.

lib. 1.

R. eror.

cap. 6.

Sallust. in

Catilin.

Hinc honor & gloria suapte natura grata in-
cundaq; sunt, & ad utilitatem quoque maxi-
me valent, vt ait Aristoteles. Verùm, vt
Sallustius animaduertit, gloriam & honorẽ,
& imperium bonus & ignauus æquẽ sibi exoptant. Si bonus, vera via nititur; sed ignauus, quia bona artes desunt, dolis atque fallacijs contendit. Et vtrique sæpe, quod exoptant, assequuntur, Hinc querelæ: hinc variæ in mentibus hominum existunt turbationes.

S. August.

lib. 2. de
mirabil.

S. Scri-
pturæ. c.

32.

Sæpe enim, vt D. Augustinus ait, dilectionem honor sequitur, & honor maximus inuidiam suscitatur, vt apparuit in Daniele, quem rex Darius Astyagis filius honore, ceteri autem Medorum & Persarum Principes odio atq; inuidia sunt persecuti. Sæpe videntur honorari, qui non videntur honore digni; sæpe, qui palam mali sunt, gloria abundant: vt enim illorum virtus in occulto est; ita istorum vitia in oculos omnium incurrunt. Quamobrem sunt, qui æquẽ mirentur illos,

atque

atque istos honoribus cumulari, cum perinde illorum dignitas nesciatur, ac constet de horum indignitate. Antisthenes interrogatus, *Qua res portenderet civitatibus exitium?* Quando in his, inquebat, *nullum esse potest honorum ac malorum discrimen. Sentiens eam Remp. non posse consistere, ubi nec esset honos virtuti, nec poena scelerosis.* Quo modo ergo Mundi totius Respublica consistit, in qua improbi pariter ac probi honores, vel ignominias reportant? Si ob denarium murmurarunt illi dicentes: *Hi novissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portamus pondus diei & estus;* an non potiozem habent causam expostulandi, qui vident, honorem malos non minus ac bonos adipisci? Cur ista permittit mundi Gubernator? quid simius in purpura, rex in centone incedit? An non Anaximenes dicere solebat: *Qui recte facta dicta q̄, nullo neque praconio, neque honore dignantur, quem oro fructum ipsi ex suis benefactis sperare audebunt?* Et Cato, qui virtutem honore suo fraudarent, eos dicebat, ipsam virtutem à juventute auferre. *Quare ergo via impiorum prosperatur? & toties indignus amplissimis honoribus extollitur, dignus de gradu suo deijcitur, vel indignus esse*

Laërt.
lib. 6.

Matth.
20. 32.

Plutarch.
in Apoph.

Jerem. 12.

- Pfal. 9. 3. esse iudicatur? Ita dum superbit impius, incen-
ditur pauper. Quoniam laudatur peccator in
desiderijs anima sua, & iniquus benedicitur. Iu-
stus autem quid fecit? His talibus querelis
ante, quàm ordine occurram, dispiciendum
est, num, & quomodo Honor appeti possit?
Si enim eum appetere non licet, quo modo
fas est, de eo cum Numine exoptulare?
Cùm dissonum sit, bonus cantor, bonus cu-
pediarius; quàm erit absurdum, si quis ma-
lus cantor, & bonus cupediarius dici audia-
tur?

CAPVT II.

An, & quo modo vel fas, vel vanum sit,
Honorem gloriàmue appetere?

§. I.

Agésilans, & alij cur contempserint hono-
rem?

Quid querantur homines, si vel
amittant honorem, vel numquam
adipiscantur, quando etiam Eth-
nici phaleras istas & bullatas nugas con-
tempserunt? Christiani autem quidam,
magni nominis umbram, & populi existima-
tionem, non solùm nihili fecerunt, sed eti-
am